

Til nr. 32 (§ 147 c, stk. 6)

Bestemmelsen i § 147 c, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres som følge af, at klager over de personer, der er nævnt i § 124, stk. 3, nr. 2, og som ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, kan indbringes for Advokatnævnet, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 33 (§ 147 d, stk. 1 og 3)

Bestemmelserne ændres som følge af, at klager over de personer, der er nævnt i § 124, stk. 3, nr. 2, og som ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, kan indbringes for Advokatnævnet, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 34 (§ 147 e)

Bestemmelsen ændres som følge af, at klager over de personer, der er nævnt i § 124, stk. 3, nr. 2, og som ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, kan indbringes for Advokatnævnet, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 35 (§ 260)

Ved ændringen af bestemmelsen lempes reglerne om advokaters møderetsmonopol. Endvidere affattes bestemmelsen i et mere nutidigt sprog. Der er i det væsentlige alene tale om redaktionelle ændringer.

Stk. 1 ændres ikke indholdsmæssigt, men alene sprogligt.

Stk. 2 angiver fortsat, at advokater er eneberettigede til at møde i retten som fuldmægtige for parterne, men henviser dog til en række af de efterfølgende stykker i § 260, hvor der gives andre end advokater adgang til at møde i retten som fuldmægtige for parterne.

Den resterende del af bestemmelsen i stk. 2 bliver herefter *stk. 3, nr. 1-4* og affattes i et mere nutidigt sprog. I den forbindelse tilpasses reglen om slægtnings møde (nr. 2), så den svarer til retsplejelovens § 60, stk. 1, nr. 2, om tilfælde, hvor rettens personer skal eller kan vige deres sæde.

Den nugældende *stk. 3* bliver herefter *stk. 4* og ændres alene sprogligt.

Ved indsættelsen af det nye *stk. 5* indføres der fri adgang til, at en part i forbindelse med inddrivelse af forfaldne pengekrav efter reglerne i kapitel 44 a (den forenkledte inkassoproces), i sager om mindre krav efter reglerne i kapitel 39 (småsagsprocessen) samt under udlægsforretninger i fogedretten kan lade sig repræsentere under sagen ved andre end de i *stk. 2* og *3* nævnte personer.

Herudover lempes møderetsmonopolet yderligere, idet der ved affattelsen af *stk. 6* indføres mulighed for, at justitsministeren kan tillade, at ansatte i foreninger, interesseorganisationer og lignende, der virker som

partsrepræsentanter i det arbejdsretlige system, kan møde i byretten i retssager vedrørende løn- og ansættelsesforhold, som foreningerne, interesseorganisationerne og lignende som mandatar udfører for deres medlemmer inden for foreningens interesseområde. Det er en betingelse, at den ansatte har en dansk juridisk bachelor- og kandidatuddannelse.

Det er i dag ikke ganske entydigt, om en juridisk person omfattet af retsplejelovens § 124, stk. 1, 3. pkt., kan møde i retssager ved andre end advokater. Der ses ikke at foreligge retspraksis, som tager stilling til dette spørgsmål. Bestemmelsens forarbejder synes at hvile på en antagelse om, at kun advokater møder på vegne af organisationer m.v. i mandatarforhold. Selv om der i den juridiske litteratur ses at være en vis støtte for at antage, at en mandatar kan møde ved andre end advokater, viser en gennemgang af en lang række domme imidlertid, at bestemmelsen i en lang årrække har været administreret således, at foreninger og organisationer uden undtagelse møder ved advokat, når de repræsenterer en part som mandatar.

Ved indsættelsen af bestemmelsen i stk. 6 får jurister, der virker som partsrepræsentanter i det arbejdsretlige system, adgang til at repræsentere organisationens medlemmer i byretssager inden for organisationens interesseområde. Det arbejdsretlige system omfatter navnlig Arbejdsretten, faglige voldgifter, Afskedigelsesnævnet og Tvistighedsnævnet.

Adgangen for de ansatte til at møde for byretten er dog begrænset til de sager vedrørende løn- og ansættelsesforhold, som organisationerne fører som mandatar for medlemmerne inden for organisationens formålsbestemmelse. Det er alene ansatte med en dansk juridisk bachelor- og kandidatuddannelse, som kan give møde i byretten i medfør af den foreslåede bestemmelse, jf. dog den foreslåede bestemmelse i § 135 a, stk. 2.

De ansatte skal have en tilladelse fra justitsministeren til at give møde i de ovennævnte sager. I *stk. 7* foreslås indsat en bemyndigelse til, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om den i *stk. 6* omhandlede ordning. Sådanne regler skal bl.a. omhandle betingelserne for at opnå den nævnte tilladelse fra justitsministeren. Der kan også fastsættes generelle regler om adgangen for disse ansatte til at give møde i ovennævnte sager, således at de ansatte ikke skal have en konkret tilladelse fra justitsministeren.

Det nuværende *stk. 4, 5* og *6* videreføres som *stk. 8, 9* og *10*. *Stk. 9* og *10* affattes i et mere nutidigt sprog.

Der henvises i øvrigt til afsnit 7 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.